

P. Fuzier

Wat zoekt u?

Johannes 1:38

Meegesleept door de gang van zaken in deze wereld en doordat wij al te vaak onze gewoonten aanpassen aan de wereld, lopen wij het gevaar veel lering uit de Schrift uit het oog te verliezen. Dus is het noodzakelijk die weer in herinnering te brengen. Meer dan ooit zien we ontwikkelingen om in het bezit van materiële rijkdom te komen. Een wedloop naar fortuin waarbij men de winnaars benijdt. Men spoort ons aan eraan deel te nemen en langzamerhand gaan we ons gedragen alsof dat het grote doel van ons leven is: aardse goederen vergaren, zoeken 'rijk te worden'. Vurig verlangen voorspoed te hebben op aarde betekent dat men miskent dat *'de godsvrucht met tevredenheid inderdaad een grote winst'* is (1 Tim. 6:6). Dat wil zeggen dat we niet tevreden zijn met wat we nu hebben, en niet vol vertrouwen zijn op Hem Die gezegd heeft: *'Ik zal u geenszins begeven en u geenszins verlaten'* (Hebr. 13:5-6). Geld geeft een zekere voldoening, die de vijand van de zielen gebruikt om die aan ons voor te spiegelen. Hij verzoekt ons om in ons hart 'liefde tot het geld' op te wekken. Een gevaarlijke valstrik! *'Maar wie rijk willen worden, vallen in verzoeking en in een strik en in vele onverstandige en schadelijke begeerten, die de mensen doen wegzinken in verderf en ondergang. Want de geldzucht is een wortel van alle kwaad. Door daarnaar te streven zijn sommigen van het geloof afgedwaald en hebben zich met vele smarten doorboord'* (1 Tim. 6:9-10).

Een wortel van alle kwaad, en vele smarten: dat zeggen wij niet, maar God. En Hij vergist Zich nooit in de waarde van de dingen en richt terechte waarschuwingen tot ons. Een wortel is het vruchtbeginsel van wat zich zal openbaren in de meer of

minder nabije toekomst: vruchten van alle kwaad. Niet het geld op zich brengt 'alle kwaad', maar de 'liefde tot het geld'. De wens om rijk te worden en de bezittingen te vermeerderen. Iemand aan wie God een groot fortuin heeft willen geven, kan goed in geen enkel opzicht 'liefde tot het geld' hebben. Terwijl echter iemand die bijna niets heeft, ermee vervuld kan zijn. Van Bileam staat geschreven dat hij 'het loon van de ongerechtigheid liefhad' (2 Petr. 2:15). Hij had het geld lief! Wij vinden ook een voorbeeld in Gehazi en nog aangrijpender in Judas. Bij al deze mannen zien wij de treurige vruchten van deze wortel, waarover Paulus in 1 Timotheüs spreekt. Wie kan de 'smart en alle kwaad' uitspreken, die gelovigen ondervinden met een hart waarin 'liefde tot het geld' woont? Schijnbaar zijn het gelukkige mensen. Ze worden benijd. Maar hoe is het werkelijk?

God kan Zijn kinderen rijkdom geven. Dat is een voorrecht met alle daaraan verbonden verantwoordelijkheden. *'Als het vermogen overvloedig aanwast, zet er het hart niet op'* (Ps. 62:10). Laten we met wijsheid beheren wat God aan een ieder van ons toevertrouwt. Wij moeten rekenschap erover afleggen, laten we dat bedenken! Wie veel ontvangen heeft, heeft een grotere verantwoordelijkheid. Wij weten wat staat in 1 Timotheüs 6:17-19: *'Beveel de rijken in de tegenwoordige eeuw niet hoogmoedig te zijn en hun hoop niet gevestigd te hebben op de onzekerheid van de rijkdom, maar op God Die ons alles rijkelijk geeft om te genieten, om goed te doen, rijk te zijn in goede werken, vrijgevig te zijn en mededeelzaam, om voor zichzelf een goed fundament weg te leggen voor de toekomst, opdat zij het werkelijke leven grijpen.'*

God stelt ons een heel ander doel voor ogen dan fortuin verzamelen in de wereld. Hij wil dat wij actief zoeken en wensen te bezitten de ware goederen, de geestelijke rijkdommen. *'Zoek echter eerst het koninkrijk van God en Zijn gerechtigheid, en al deze dingen zullen u erbij gegeven worden'* (Matt. 6:33). Hebben wij dat als onze eerste taak? Wanneer wij gestorven en opgewekt zijn met Christus, moeten wij ook de dingen zoeken die boven zijn, waar Christus is, gezeten aan de rechterhand van God. En de dingen bedenken die boven zijn, niet die op de aarde zijn. Zo zullen wij schatten in de hemel verzamelen (Matt. 6:19-21; Kol. 3:1-4).

De voornaamste oorzaak van onze zwakheid en het verval dat snel groter wordt, ligt in de gerichtheid van ons hart. De vermaningen van Spreuken 4 gelden voor alle tijden en gelegenheden: *'Behoed uw hart boven al wat te bewaren is, want daaruit zijn de uitgangen van het leven.'* Dat is de koers van ons hart. Daarna volgen de beginselen die onze bezigheden regelen: *'Weeg de gang van uw voet, en laat al uw wegen wel gevestigd zijn. Wijk niet ter rechter [hand] of ter linkerhand, wend uw voet af van het kwade.'* In plaats van de onvergankelijke goederen te zoeken, alles wat we in Christus bezitten, willen wij soms de vermeerdering van rijkdommen

najagen waarvan straks niets overblijft. Dat komt doordat onze harten op die dingen gericht zijn. Het is dan niet verwonderlijk dat ons geestelijk leven nauwelijks groeit! De zwakheid die eruit voortkomt leidt tot misstappen in ons persoonlijk leven, in ons gezin en in het gemeentelijk leven. Die zwakheid maakt ons onbekwaam om trouw te zijn in alle dingen. Ja, nog erger, om onze broeders en zusters te helpen, wonden te verbinden en een dienst uit te oefenen die zo nodig en nuttig is. Dan wordt er ook geen oordeel over het kwaad uitgeoefend, als dat noodzakelijk is, doordat we weinig onderscheidingsvermogen bezitten. Dat leidt ertoe dat ieder doet wat goed is in zijn eigen oog, zoals dit het geval was in de Richterentijd.

Wat is het wezenlijke karakter – als gevolg van het verlaten van Gilgal – van de generatie na Jozua? *‘(...) er stond na hen een andere generatie op, die de HEERE niet kende, en evenmin de daden die Hij voor Israël verricht had’* (Richt. 2:10). Er kwam dus een geslacht dat de Heere niet kende noch Zijn werk, de verlossing uit Egypte en de reis door de woestijn, tot in Kanaan. Wij kennen ongetwijfeld de Heer, het werk dat Hij voor ons heeft volbracht en het werk dat Hij nu in ons tot stand brengt. Maar is die kennis vaak niet oppervlakkig? Wij kunnen treuren als we denken aan het verval, als we bedenken dat we zo vaak niet hebben geluisterd. Maar als de tranen, zoals die van het volk in Bochim, niet de vrucht zijn van een oprechte verootmoediging die blijkt uit het wegdoen van de afgoden, dan zijn ze alleen maar een uiterlijke zaak, zonder echtheid en zonder praktisch resultaat. Er is een werk van God nodig in onze harten, zodat onze gewetens geraakt worden. Een werk dat ons de waarde toont van de ware en diepe kennis van Christus en Zijn werk.

Paulus wenste *‘Hem te kennen en de kracht van Zijn opstanding en de gemeenschap aan Zijn lijden’* (Fil. 3:10). Petrus zegt in zijn laatste vermaning, zijn laatste boodschap: *‘Groei op in de genade en kennis van onze Heer en Heiland Jezus Christus’* (2 Petr. 3:18). Johannes zegt wanneer hij tegen de vaders spreekt, om aan te geven wat de hoogste graad is van geestelijke groei: *‘omdat u Hem kent Die van het begin af is’* (1 Joh. 2:13-14). Het gaat om kennis van de Persoon van Christus, de eeuwige Zoon, de Geliefde van de Vader, de afhankelijke en vertrouwende Mens, Die geen andere wens had dan in alle dingen de wil van Zijn Vader en Zijn God te volbrengen. Hij wilde Hem ten volle openbaren, *‘Die een ontoegankelijk licht bewoont, Die geen mens gezien heeft of zien kan’* (1 Tim. 6:16). In de evangeliën vinden we kennis van Christus hier op aarde. In de brieven kennis van Christus, zoals Hij nu aan de rechterhand van God zit. En wij worden vermaand Zijn heerlijkheid met onbedekt aangezicht te aanschouwen (2 Kor. 3:18). Als wij dat beter deden, zouden wij naar Zijn beeld veranderd worden.

Het gaat ten slotte om de kennis van Hem Die het werk heeft volbracht, dat de Vader Hem te doen had gegeven. Een werk dat God ten volle heeft verheerlijkt en dat de grondslag is van ons heil. Alles rust op het volbrengen van de raadsbesluiten van God. Het is een werk dat wij kunnen verhogen en prijzen. We moeten ook de praktische gevolgen ervan voor onszelf voor ogen houden. Het kruis is het einde van onze geschiedenis naar het vlees. Het scheidt ons van de wereld en haar beginselen, en het brengt ons in een nieuwe positie. Wij zijn met Christus gestorven en met Hem opgewekt. Maar de Heer, Die het werk heeft volbracht dat de Vader Hem heeft te doen gegeven had, blijft de volmaakte Dienstknecht. Zijn dienst heeft geen einde. Hij is onze Hogepriester, de Voorspraak bij de Vader, en een trouwe Herder van de schapen. Die taak volbrengt Hij vanuit de heerlijkheid voor hen die Hem toebehoren en die hier op aarde wandelen, pelgrims op weg naar de hemel!

Wat een kennis wordt ons zo voorgesteld. Natuurlijk kennen wij maar ten dele (1 Kor. 13:12), want op aarde zullen we nooit anders dan ten dele kennen. Maar laten wij alle ijver tonen om op te groeien in de kennis van Christus en van Zijn werk! Het is echt het recept voor al onze kwalen. Het behandelt de oorzaken, en de slechte gevolgen verdwijnen erdoor. Laat Christus alleen het Voorwerp van ons hart zijn. Als wij enige aantrekkelijkheid ervaren van de aardse dingen, komt dit doordat Christus minder waarde heeft gekregen voor ons hart.

Het was de miskenning van de Heere en het werk dat Hij voor Zijn volk had gedaan, die de ellendige toestand van het volk veroorzaakte in de tijd van de Richteren. Richteren 2:11 zegt ons: *'Toen deden de Israëlieten wat slecht was in de ogen van de HEERE en zij dienden de Baäls'*. Een hart dat niet met Christus en Zijn werk bezig is, een hart dat niet bezig is met het goede, keert zich naar het kwade, naar de afgoden. Wat zijn er een afgoden in de huidige wereld! Het geld is er één van, want de hebzucht is afgodendienst (Kol. 3:5; Ef. 5:5).

Het vervolg van Richteren 2 laat ons zien dat God aan de ene kant hulp geeft aan deze ontrouwe generatie, en dat Hij aan de andere kant in Zijn regering oordelen over het volk moet brengen. Hulp: Hij verwekt richters, die een gedeeltelijke en kortstondige bevrijding geven. Waarna het hart van het volk zich weer even opstandig als altijd openbaart. Oordelen: Zijn toorn ontbrandt tegen Israël en Hij bedient Zich van het een of andere instrument om Zijn volk te tuchtigen.

Ondervinden wij ook nu niet wat de Heer voor ons doet, Zijn hemels volk? Aan de ene kant spreekt Hij tegen ons door middel van de daden van Zijn rechtvaardige regering. Dat is bijzonder ernstig. Wij moeten daarop acht geven. Aan de andere kant toont Hij ook Zijn genadige hulp aan ons. Laten we die niet verachten. Moge

het geheel van Zijn beschikkingen ons terugbrengen tot de kern, en in ons de wens laten ontstaan om op te groeien in de kennis van Christus en van Zijn werk.

Twee discipelen van Johannes, aangetrokken door de Heer, zijn Hem gaan volgen (Joh. 1:35-37). Wij hebben ook die wens. Maar wat zoeken wij op die weg? Onze eigen belangen op aarde, of Christus Zelf? Misschien denken wij wel eens: 'Eigenlijk moeten we niet bij zoveel details stilstaan, het voornaamste is toch de gehechtheid aan de Heer'. Ongetwijfeld. Maar de gehechtheid aan de Heer toont zich in onze daden, meer dan in onze woorden, in de praktijk van elke dag en in de bijzonderheden ervan. De Heer heeft Zelf gezegd: *'Als iemand Mij liefheeft, zal hij Mijn woord bewaren'* (Joh. 14:23). Laten wij op de vraag van de Heer reageren zoals eertijds de discipelen, met een andere vraag die het beste antwoord was: *'Waar verblijft U?'* Hij zal ons brengen op de plaats waar Hij woont, in het heiligdom. Zo kunnen wij bij Hem blijven en de dingen zoeken die boven zijn, waar Christus is, gezeten aan Gods rechterhand, en de dingen bedenken die boven zijn, niet die op de aarde zijn (Kol. 3:1-4). Dan zullen wij zien hoe gemakkelijk de weg is. Wij zullen voortgaan met een gelukkig hart en van kracht tot kracht gaan, en genieten van de gemeenschap met de Heer. Door het geloof proeven wij de dingen die wij spoedig volmaakt zullen genieten.

Bron: Le Messenger Evangélique 1963-286; Titel: Que cherchez-vous?

